

1896-02-17

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Athen

Modtagersted:

Rosenvænget Hovedvej 27

Omtalte personer:

Agnete Skovgaard

Ebbe Skovgaard

Ingeborg Skovgaard

Joakim Skovgaard

Niels Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 53 nr. 21

DOKUMENTINDHOLD

Joakim og Niels Skovgaard har været i Megara for at opleve kvindedansen. Ingeborg Skovgaard er blevet tilbage i Athen med den lille Ebbe, som er syg.

TRANSSKRIFTION

Mappe 53-21

Athen 17-2-96. Kære min egen kone! Idag stråler solen igen med en dejlig blå himmel, det var rigtig trist for Niels, at han ikke fik sol til dansen, det har været en slem kold grå vinter siden græsk jul, man har kun haft sol derude 1 gang, den søndag jeg rejste fra Napoli. Heldigvis blev Ingeborg med Ebbe i Athen, for i M var der ikke varmt og i hvert fald er en rejse i det vejr meget farlig for en lille.

Men nu først svar på dine Breve. Ingeborg tager gerne det dårligste, selv om noget må mislykkes osv, derfor læste jeg af dit brev, om hvorledes Du, da blæsten var blevet dig for streng gik hjem og plejede Dig med æggesøbe og snaps. Å hvor du er god at Du gør sådan. Det er dejligt at høre, at alt går godt, hvis det netop passer, og Du synes så, må Du gerne takke pigerne fordi jeg hører det går godt, eller at de gør dem umage, de passer vel på ild og lys? Ellers forman dem fra mig. Skulde der ellers komme noget på med brat sygdom, så Du kunde tænke dig jeg vilde tage hjem for det, men det går over igen, så stands mig hellere med telegram i rette tid, et brev kunde

-2-

gærne komme bagefter. Nå, men nu håber vi at den slags bekymringer bliver vi fri for. Jeg har sommetider, i anledning af uroen ved bordet, kommet til at tænke på, at en kort bordbøn var passende. Hvis den Herre virkelig vil købe vort hus, må han hellere vente til vi kommer hjem. Hils på Øen, til Faster må jeg se at få skrevet, men Du skal have så meget som muligt. Det er rart at høre, at folk besøger dig, men jeg har nok for sent bedt om lidt over fødselsdagene på Thorvaldsens, Ingrid's slap fra mig. Du må hilse hende på det aller kraftigste. Det er herligt at høre om M.C. prægtighed, gid hans hår vokser ud til jeg kommer. Cæcilieforeningen fik Du da, det var vel P.M.L. der var med*. Trætter Signe dig om natten? Naturligvis kan pigerne blive hjemme når Du skal ud, men det er rart at Kristine så beder om en anden dag, synes jeg, jeg håber de fornøjes ved at komme ud en søndag sammen, istedenfor at om K. ærger sig, fordi hun må blive hjemme en søndag Du skal ud.

Jeg har fået Frk. Høsts brev, og nævnte det i et tidligere brev. En af

medfølgende blomster er jo "Rugetta" ikke sandt?

-3-

Du kan tro dansen i Megara var prægtig trods gråvejret, bare skade at Niels ikke fik noget at se af det. Lidt fik han dog tegnet. Hans billeder er smukke, men dansebillederne langt tilbage det store vil han gøre færdigt hjemme. Landskaberne er også smukke, det ene med stejle bjærgtoppe over en bakke, jeg kan så godt lide at se toppe over en høj mellemgrund. I [?] lå Niels og jeg på tæpper på trægulvet hos hans bondefamilie, det var noget hårdere end jeg plejer, jeg vågnede også tit og vendte mig, så drømte jeg, jeg skulde bære et klaver op ad en trappe til en forening som havde lejet det, jeg bar det som tornyster på ryggen. Så vågnede jeg, i næste [?] søvn måtte jeg med klaveret på ryggen ned at forny lejemålet, og så bringe det tilbage. Så vågnede jeg, i næste drøm skulde klaveret endelig afleveres, det var den hårdeste tur gennem korridorer og trappegange, som var fulde af mennesker, der var knap plads til mig endsige klaveret, og til sidst skulde jeg til magasinet ned ad en hønsestige. Så vågnede jeg, lampen for det lille helgenbillede var i

-4-

nattens løb sygnet hen, nu sluktes den, og morgenen skinnede ind gennem en knast i skoddet. Vægen i den lampe der brænder om natten er en slags blomster som med spredte kronblade flyder på olien. Der var nogle dejlige gedekid i Megara om jeg får tid skal jeg se om jeg kan lave dem til en af de nyeste børnebøger. Der stod også nogle vældige balloner af oliekrukker et sted i en gård, de var vel som til vore skuldre omtrent.

Så siger jeg, å var jeg rig og havde en af de balloner, så ville jeg sende den hjem til Bølle, så kunde (og Niels fortæller det samme med mig) jeg, (Niels kan bruge den om natten mener Du, jeg kan sidde og se på den) Jeg sagde egentlig glo, men det må ikke nogen få at vide. Vi var en tur nede ved havet og fandt en del muslingeskaller. Vi fandt også anemoner og den kala Du kender.

laften er her atter lidt rumsteren med drengen der ikke kan bestille, dog næppe endnu så galt som i går. Han er da vel stor nok til amerikansk olie, for det råder jeg lige til.

Lev nu vel, hils P.M.L. Kys børnene, hils Caroline og andre. Niels hilser, gud i vold

Din Mand

Athen 17-2-96. Høre min egen Kone! Adly Stråler
solen igen med dejlig blå himmel, det var rigtig
trist for Niels, at han ikke fik sol til dansen, det
har været en slen kold grå vinter og den græsk jul,
han har kun haft sol derude i gang, den søndag
vi rejste fra Napoli. Heldigvis blev Ingeborg med
Elbe: Athen, for: M. var der ikke varmt og i hvert
fald en rejse: det var meget farlig for en lille. Men
nu først svar på Dine breve. Ingeborg siger gerne at
dårligste selv om nogen mad mislykter o.s.v., derfor
læste vi af dit brev, om hvorledes du, da blæsten
var bleven dig for stræng, gik hjem og plejede
dig med agrest og majs. Å hvor du er god,
at du gjør sådan. Det er dejligt at høre, at det
går godt, hvis det netop passer, og du synes så,
må du gerne takke pigerne fordi vi hører det går
godt eller at du gjør dem umage, de passer vel
på ild og lys? eller forman dem fra mig. Skulde
der ellers komme noget på med brat sygdom,
så du kunde tænke dig vi voldt tage hjem for
det, men det går over igen, så stundes mig
hellere med telegram i rette tid, et brev kunde

gerne komme bag efter. Når, men nu håber
vi at den slags betyngninger bliver vi for. Og
har samtidigt, i enledning af uroen ved bordet
kommit til at tænke på, at en kort bordvis var
passende. Hvis den Herre virkelig vil købe vort
hus, må han hellere vente til vi kommer hjem.
Hvis på den, tilfælde må jeg se at få skrevet,
men du skal have så meget som muligt. Det er
rart at høre, at folk besøge dig, men jeg har nok
for sent bedt om det over fødselsdagene på
Thorvaldsen, Igerds slag på mig. Du må hilse
hendes på det allerkræftigste. Det er helligt at høre
om M. C. prægtighed, og hans hår vokse ud til
jy kammer. Cecilieforeningen fik du da, det var
vel P.M.L. der var med? Tænk Signe dig om natten.
Naturligvis kan pigerne blive hjemme, når du skal
ud, men det er rart Kristene så beder om en anden
dag, synes jeg, jeg håber de fornøjes ved at komme
ud en søndag sammen, istendefor at K. ønsker sig,
fordi hun må blive hjemme den søndag du skal ud.
Jeg har fået fik Høst- brev, og nævnt det i tidligere brev.
En af misfaldende blomster er jo "Rugetta" i Kke.
x Paul, men se på det. sandt?

Den kanto dansen: Megara var prægtig tredsgrad-
vejret, bare skade at Niels ikke fik noget ud af det.
Lidt fik han dog tegnet. Hans billeder er smukke,
men dansebillederne langt tilbage, det store vil
han give færdigt hjemme. Landskaberne er
også smukke, det ene med stiple bjergtoppe over
en bakke, jeg kan så godt lide at se toppe over
en høj mellingrund. I megara så Niels og jeg
på toppen på træulvst hos hans bondefamilie,
det var noget hårdere end jeg plejer, jeg vågnede
også tid og vendte mig, så drømte jeg jeg skulde
bære et klaver op ad træerne til en forning som land
lyst at, jeg bar det som tomyrter på ryggen. Så
vågnede jeg, i næste skænk sån måtte jeg med klav-
ret på ryggen med et forny lejemålt, og så bringe
det tilbage. Så vågnede jeg, i næste drøm skulde
klavret endelig afleveres, det var den hårdeste
tur gennem koridore og træer ~~gang~~ som var
fulde af mennesker, der var knap plads til mig
indtil klavret, og til sidst skulde jeg til
magasinet ned ad en hvide stige. Så vågnede
jeg, lampen for det lille helgenbilledet var:

nattens Løb siges hin, nu sluktes den og morgen
skinnde ind gennem en Knaast i Skodet.
Vægen i den Lampe der brænder om natten er en slags
blomster som med spredte kronblade flyder
på olien. Der var nogle dejlige gedetider: Mager
om jeg får tid, skal jeg se om jeg kan lave dem
til en af de mange børnebøger. Der stod også
nogle veldige baloner af oliekrakken et Sted i en
gård, de var vel som til vore skuldre omkøbt.
Så siger jeg, at var jeg rig og havde en af de baloner
så vilde jeg sende den hjem til Bille, så kunde
og Niels fortælle sammen med mig ^{mils, han brug den} (j, kan siddes
om natten mener du, se på den. Jeg synes egentlig glo, men det må ikke
nogen få at vide. Vi var en tur ude ved havet,
og fandt en del muslingeskaller. Vi fandt
også anemoner og den kala du kender.
I aften er der atter lidt rumormer
med drongen der ikke kan bestille, dog
neppe endnu så galt som i år. Han er da vel
stor nok til at være ganske olie, for det råder jeg til.
Siv me vel, kild OML. Kys børnene, kild Caralins og
andre. Niels kilder, Gud v volds. Si Mand.